

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Elsner Oszkár

Idő

"1928"

Személy

Szerző:

Cím: *Megperdült a dob a párizsi utcai
Elsner üzlet felett*

Forrás:

Pesti Törzsde

Bm

(Hely)

1928.3.22.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi háziyomda 1926 — 8891

Megperdült a dob a párizsi uccai Elsner üzlet felett

Elsner Oszkár, akinek nem régen hét nagy budapesti bérháza volt, kétszobás udvari lakásban húzódik meg betegen

Az Elsner Oszkár cég kedden délbe 12 órakor érkezett el utolsó állomásához, ugyanis az OHE helyiségekben kezdtek meg a Petőfi Sándor uccai üzlethelyiség áruaktárának elárverezését. Az árverés iránt meglehetősen nagyérdeklődés mutatkozott, azonban komoly vevőket nem igen lehetett látni, leginkább az árverések ismert hiénái jelentek meg. Az árverést dr. György Endre, az OHE ügyvezető-igazgatója nyitotta meg, az árverezőbizottságban helyet foglaltak még dr. Weiszberger Imre főügyész és dr. Sárkány ügyész. Az üzlethelyiség berendezése, a bérleti jogért és az áruaktárért 170.000 pengőt kértek, de erre az ajánlatra egyetlen komoly indítvány nem érkezett. A család részéről alakult alkalmi konzorcium a bérleői összegért, az áruaktár és a berendezésért 50.000 pengőt kínált, de ezért az összegért a hitelezői bizottság nem volt hajlandó átadni, azért sem, mert az Elsner-család garanciát vállalt arra nézve, hogy 70.000 pengőt fog a hitelezők rendelkezésére bocsátani. A szabályok nem engedtek meg az árverés elhalasztását, ezért az árverést felfüggesztették szerda délelőtt 12 órára.

A végleges vevő az árverésen a család volt, amelynek megbízásából Elsner Györgyné, születet Wirth Sári és Sebestyén Andorné vették meg a

Koronaherceg uccai anyaházát 154.900 pengőért.

A régi koronaherceguccai üzlet felett tehát megperdült a dob, pedig Elsner Oszkár nem is olyan régen Budapest egyik leggazdagabb embere volt. Elsner egyike volt azoknak a régi kereskedőknek, akik még a kapu alatt dolgoztak és akik közül még ma is sok a milliomos, aki megtudta őrizni vagyonát. Ő a Koronaherceg ucca 3. alatt, a Párizsi ucca sarkán dolgozott legelőbb, a kapu alatt, majd mikor jól ment a sora, a sarok mellett helyiséget bérelt és kisteigerolta. Márton díszműárkereskedőt és így jutott be mai üzlethelyiségébe, még 1908-ban. Mint kereskedőségét kezdte ezt megelőzőleg és Weisz Jakab és Fia csipkeházában már nagy karriert csinált, amikor annyira megnyerte a cégfőnökök bizalmát, hogy néhány hónap múlva kiskocsival mehetett ki másamódokhoz, üzletekbe csipkét eladni. Az akkori időkben ez már a bizalom egy bizonyos jele volt és a fiatal Elsner így szerezte meg későbbi vevőinek ismeretségét. Miután a párizsiuccai üzlet Elsner szorgalma révén nagyon jól bevált, nem sokkal ezután a Calvin téren szerzett egy üzletet, ott, ahol ma a Stern Aruház van. Azután kistájerolta a Báthory-kávéházat és a Kecskeméti ucca sarkán, majd később Budán, a Fő uccában és a Király uccában, az öccsével együtt, létesített fiókokat. A királyucai fiókot az öccse később teljesen átvette. Fénykorát a háború előtt érte meg. 1913-ban, amidőn fiókjai, koronaherceguccai áruháza, amely első volt a maga nemében, kifűződen mentek és nagy vagyont szereztek a tulajdonos számára. Ekkor Elsner Oszkárnak hét háza volt. Hét négy-ötemeletes bérháza volt, még pedig a Veress Pálné uccában, a Práter uccában, a Rákóczi úton, a Róza uccában, a Thököly úton és ezenkívül egy villája, Siófokan, a Bellevue-villa. A háború végéig az idegőrlő munkát nagyszerűen bírta, mert az öreg Elsner hallatlan sokat dolgozott, utazott és személyzetét iszonyú kor-

dában tartotta. Sohasem tudta snki mikor jön, mikor megy, mikor utazik, mindig meglepetésszerűen érkezett és mindig riadalmat okozott váratlan érkezésével. Elsőnk érkezett az üzletbe és utolsónak távozott onnan. A háború végén egy alkalommal el akart utazni és a forradalmi időkben valahol feltartóztatták. Ekkor tört ki rajta az idegbaj. Furcsa dolgokat művelt Elsner, mikor idegbajával hazakerkezett. Kosárszámra rendelt virágokat és olyan dolgokat művelt, amelyekre azelőtt sohasem gondolt. Így azután egy Bécs melletti helyen őrizték előbb, majd később egy pesti idegstanatóriumban. Később, amidőn a villáját is bérbe kellett adnia, egy kis kétszobás ilkauccai bérletkésben volt kénytelen meghúzódni az az ember, akinek most tíz éve hét darab négy-ötemeletes bérpalotája volt. Az Elsner vagyon összeomlását mindenek előtt családi körülmények idézték elő, azután a rossz üzleti spekuláció és végül a csipkedivat alkonya. Aránylag gyorsan vesztette el vagyonát Elsner, mert hiszen 1918-ban még mindenki tudta, hogy egymillió svájci frankja van kint elhelyezve, előkelő svájci bankoknál. Az utolsó ideig ügyvezett „netto kassza vevő” volt és az ügynökök jóformán vigyázba állottak előtte, mert hiszen amíg jól ment a sora, addig készpénzben vásárolt és azonnal fizetett, ahogyan kevés budapesti kereskedő. Kortársai azt mondják, hogy ő jó ember volt, mint ahogyan ezt el is kell hinni, mert hiszen mint szegényember kezdte és így a szegénységet ő maga tanulta meg legelőbb ismerni. Tényleg, a felesége is, köztudomás szerint, nagyon jótékony volt, de a válságot közvetlenül mégis csak a családi ügyek indították meg. Rengeteg pénzt emésztett meg a betegség is, mert Elsner Oszkár mellett állandóan egy ápolónő volt, amíg vagyona volt. Most azután mégis csak az utódok egyik, talán nem is mellékes életcélja kellene hogy legyen a régi Elsner név megtartásának.